

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 14 ΜΑΪΟΥ 1975

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
92

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

309. Περί έγκρίσεως τής από 14ης Φεβρουαρίου 1975 υπογραφείσης συμβάσεως μεταξύ του Υπουργού τών Οικονομικών και τής Προνομιούχου Άνωνύμου Έταιρείας Γενικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕ ΓΑΕ) (περί αντικαταστάσεως του άρθρου 5 τής δια του υπ' αριθ. 681/19.8.1966 Βασ. Διατάγματος έγκριθείσης Συμβάσεως τής 7ης Ιουλίου 1966, περί χρησιμοποίησεως αποθηκευτικών χώρων τής ΠΑΕ ΓΑΕ ως προσωρινών τελωνειακών Άποθηκών). ... 1
310. Περί συστάσεως είκοσι (20) θέσεων Γραφών—Δι-κτυλογράφων παρά τῷ Υπουργείῳ Ἐξωτερικῶν ... 2
311. Περί καθορισμοῦ τοῦ ὅρους τής παρεχομένης συντά-ξεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλή-λων Ὑπουργείου Ἐμπορίου εἰς τοὺς ἐξερχομένους τής ὑπηρεσίας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. 95/1973 καὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων τῶν καταστάν-των συνταξιούχων πρὸ τῆς δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. 95/1973. 3
312. Περί χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς ἡσυχασμένους τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν λόγῳ γήρατος, ἀνικανότητος, θανάτου ... 4
313. Περί τῶν ὄρων ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας μο-νάδος τεχνιτοῦ νεφροῦ εἰς Ἰδιωτικὰς Κλινικάς. ... 5

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 309

Περί έγκρίσεως τής από 14ης Φεβρουαρίου 1975 υπογρα-φείσης συμβάσεως μεταξύ του Υπουργού τών Οικονο-νομικών και τής Προνομιούχου Άνωνύμου Έταιρείας Γε-νικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕΓΑΕ) (περί άν-τικαταστάσεως του άρθρου 5 τής δια του υπ' αριθ. 681/19.8.1966 Βασ. Διατάγματος έγκριθείσης Συμβάσεως τής 7ης Ιουλίου 1966, περί χρησιμοποίησεως αποθηκευ-τικών χώρων τής ΠΑΕΓΑΕ ως προσωρινών τελ/κών Άποθηκών).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει : α) τās διατάξεις τής παραγράφου 5 του άρθρου 23 του Νόμου 1165/1918 «περί Τελωνειακού Κώδικος», ως αὐται συνεπληρώθησαν δια του άρθρου 14 του Νόμου 3326/1925 «περί τροποποιήσεως, προσθήκης και

συμπληρώσεως τελωνειακών, φορολογικών και άλλων νόμων κλπ.», β) τās διατάξεις τών άρθρων 1 παρ. 3 και 2 παρ. 2 του Ν.Δ. 175/1973 «περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων» και γ) τὴν ὑπ' αριθ. 164/1975 γνώμην του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, ἀπεφασίσσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον μόνον.

Έγκρίνεται ή από 14 Φεβρουαρίου 1975 συναφθεῖσα σύμβασις μεταξύ του Υπουργού τών Οικονομικών και τής Προνομιούχου Άνωνύμου Έταιρείας Γενικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕΓΑΕ) (περί αντικαταστάσεως του άρθρου 5 τής, δια του υπ' αριθ. 681/19.8.1966 Βασ. Διατάγματος, έγκρι-θείσης Συμβάσεως τής 7ης Ιουλίου 1966 «περί χρησιμοποίη-σεως αποθηκευτικών χώρων τής Προνομιούχου Άνωνύμου Έταιρείας Γενικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕΓΑΕ) ως προσωρινών Τελωνειακών Άποθηκών») έχουσα ως άκο-λουθως :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

«Περί αντικαταστάσεως του άρθρου 5 τής δια του υπ' αριθ. 681/19.8.1966 Βασ. Διατάγματος έγκριθείσης Συμβά-σεως τής 7ης Ιουλίου 1966 περί χρησιμοποίησεως απο-θηκευτικών χώρων τής Προνομιούχου Άνωνύμου Έ-ταιρείας Γενικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕΓΑΕ) ως προσωρινών Τελωνειακών Άποθηκών». Μεταξύ :

1) Του Εὐαγγέλου Δεβλέτογλου Υπουργού τών Οί-κονομικών, εκπροσωποῦντος τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον και

2) Του Πέτρου Μαριολέα, Προέδρου του Διοικητικοῦ Συμβουλίου τής ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Προνομιούχου Ἀ-νωνύμου Έταιρείας Γενικών Άποθηκών τής Ελλάδος (ΠΑΕΓΑΕ), εκπροσωποῦντος τὴν Έταιρείαν ταύτην, συν-εφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα :

Άρθρον μόνον.

I. Τὸ ἄρθρον 5 τής, δια του υπ' αριθ. 681/19.8.1966 Βασ. Διατάγματος έγκριθείσης Συμβάσεως τής 7ης Ιου-λίου 1966, ως τοῦτο συνεπληρώθη δια τής από 23ης Φε-βρουαρίου 1971 συμβάσεως έγκριθείσης δια του υπ' αριθ. 414/4.6.1971 Βασ. Διατάγματος, αντικαθίσταται ως κά-τωθι :

Άρθρον 5.

«1. Διὰ τά, εἰς ἐγκεκριμένους ἀλλὰ μὴ ἐστεγασμένους χώρους, προσωρινῶς ἐναποτιθέμενα ἐπιβατικὰ και φορτηγὰ αὐτοκίνητα, πλαίσια και ἀμαξώματα τούτων, γεωργικὰ ἢ ὁδοποιητικὰ μηχανήματα και λοιπὰ βαρέα ἢ ὀγκώδη ἐν γένει μηχανήματα, ἡ ΠΑΕΓΑΕ δὲν δικαιούται νὰ εἰσπράτ-τη ὡς ἀποθήκευτρα, δι' ἕκαστον τούτων, ποσὸν ὑπερβαῖνον τās δραχμὰς ὀκτῶ (8) ἡμερησίως δια τὰ ἐπιβατικὰ αὐτο-

κίνητα, τὰς δραχμὰς δέκα τέσσαρας (14) ἡμερησίως διὰ τὰ φορτηγὰ αὐτοκίνητα, πλαίσια καὶ ἀμαξώματα τούτων καὶ τὰς δραχμὰς δέκα ἑπτὰ (17) ἡμερησίως δι' ἅπαντα τὰ γεωργικὰ ἢ ὁδοποιητικὰ μηχανήματα καὶ λοιπὰ βάρη ἢ ὀγκώδη ἐν γένει μηχανήματα.

2. Διὰ πάντα τὰ εἰς ἐστεγασμένας Προσωρινὰς Τελωνειακὰς Ἀποθήκας τῆς ΠΑΕΓΑΕ ἐναποτιθέμενα ἐμπορεύματα ἢ ΠΑΕΓΑΕ εἰσπράττει δικαιώματα ὑπολογιζόμενα ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς, εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἐγκεκριμένας Ἀποθήκας, ἐναποθέσεώς των, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερα τῶν τεσσαράκοντα λεπτῶν τῆς δραχμῆς (0,40) ἡμερησίως μέχρι καὶ τῆς τεσσαρακοστῆς ἡμέρας καὶ ἐξήκοντα λεπτῶν τῆς δραχμῆς (0,60), ἡμερησίως, ἀπὸ τῆς τεσσαρακοστῆς πρώτης μέχρι τῆς ἡμέρας ἀποδόσεως τῶν ἐμπορευμάτων κατὰ κόλλων βάρους ἀπὸ ἐνὸς μέχρι πεντήκοντα (1 - 50) χιλιογράμμων.

3. Ἐν περιπτώσει παραμονῆς τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐστεγασμένας Προσωρινὰς Τελωνειακὰς Ἀποθήκας ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἔλασσον τῶν δέκα (10) ἡμερῶν τὰ, διὰ τὸν χρόνον τοῦτον, συνολικῶς εἰσπραττόμενα ἀποθήκευτρα, δὲν δύνανται νὰ εἶναι κατώτερα τῶν τεσσάρων (4) δραχμῶν κατὰ κόλλων βάρους ἐνὸς μέχρι πεντήκοντα χιλιογράμμων καὶ κατὰ περίπτωσιν ἐκδόσεως τιμολογίου εἰσπράξεως τοιούτων ἀποθηκευτῶν δὲν δύνανται νὰ εἶναι κατώτερα τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν δέκα πέντε (15).

4. Τὰ κόλλα τὰ ἔχοντα βάρος ἀνώτερον τῶν πεντήκοντα (50) χιλιογράμμων θὰ λογίζονται ὡς διπλᾶ ἢ πολλαπλᾶ κατὰ λόγον πεντήκοντα (50) χιλιογράμμων».

II. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ, περὶ ἐγκρίσεως ταύτης, Προεδρικοῦ Διατάγματος, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Φεβρουαρίου 1975 καὶ ἔλαβον ἕκαστος τῶν συμβαλλομένων ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ΠΑΕΓΑΕ
ΠΕΤΡΟΣ ΜΑΡΙΟΛΕΑΣ

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΤΡΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ, ΔΗΜ. ΜΠΙΤΣΙΟΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ.

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 310

Περὶ συστάσεως εἴκοσι (20) θέσεων Γραφείων-Δακτυλογράφων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις :

α) Τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κ.Ν. 4952/1931 «περὶ ὁργανώσεως τῆς Κεντρικῆς, Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως (Φ.Ε.Κ. 106/31 τ. Α').

β) Τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 606/1970 «περὶ ἀναδιοργάνωσως τῆς Κεντρικῆς, Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν» (Φ.Ε.Κ. 165/1970 τ. Α').

γ) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1046/1971 «περὶ ἐνοποιήσεως θέσεων Κεντρικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ συστάσεως θέσεων τινῶν παρ' αὐτῶν» (Φ.Ε.Κ. 254/1971 τ. Α').

δ) Τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 5 τοῦ Ν.Δ. 216/1974 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως» (Φ.Ε.Κ. 367/1974 τ. Α').

2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΛΔ7/2/2/4/31.12.1974 ἀπόφασιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ «περὶ μεταβιβάσεως ἀρμοδιοτήτων εἰς τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας Κυβερνήσεως» (Φ.Ε.Κ.2/2.1.1975 τ. Β').

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2843/1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Προεδρίας Κυβερνήσεως, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον

Σύστασις θέσεων.

Αἱ ὑφιστάμεναι παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν θέσεις Γραφείων-Δακτυλογράφων, προσαυξανόμεναι κατὰ εἴκοσι (20), καθορίζονται, ἐν συνόλῳ, ὡς ἑπεται :

466 θέσεις Γραφείων-Δακτυλογράφων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Μαΐου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΤΣΙΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 311

Περὶ καθορισμοῦ τοῦ ὕψους τῆς παρεχομένης συντάξεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐμπορίου εἰς τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. 95/1973 καὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων τῶν καταστάσιν συνταξιούχων πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. 95/1973.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει :

α) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 καὶ τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 «περὶ τροποποιήσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

β) Τὴν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐμπορίου διατυπωθεῖσαν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ. 373 ἀπὸ 8 Μαρτίου 1975 συνεδρίασιν βάσει τῆς ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1974 ἀναλογιστικῆς μελέτης.

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 224/3.4.1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ, ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐμπορίου, παρεχομένη πλήρης μηνιαία σύνταξις εἰς τοὺς παρ' αὐτῷ ἡσφαλισμένους τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν.Δ. 95/1973, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐφεξῆς ἐξερχομένους, ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25 %) ἐπὶ τῶν, κατὰ τὴν 31ην Ἰουλίου 1973, ἰσχυουσῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των.

2. Ἡ πλήρης μηνιαία σύνταξις παρέχεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν παρὰ τῷ Ταμείῳ τριάκοντα πέντε (35) ἐτῶν χρόνου ἀσφαλίσεως.

3. Διὰ τοὺς ἔχοντας χρόνον ἀσφαλίσεως μικρότερον τῶν τριάκοντα πέντε (35) ἐτῶν, ἡ σύνταξις ὑπολογίζεται εἰς τόσα τριακοστὰ πέμπτα, τῆς πλήρους μηνιαίας συντάξεως, ὅσα τὰ ἔτη τῆς παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφαλίσεως των.

4. Ὡς κατώτατον ὄριον τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως, λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας καὶ θανάτου, ὁρίζεται τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων (500) δραχμῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Ἐμπορίου παρεχόμεναι συντάξεις, εἰς τοὺς συνταξιούχους τοὺς ἐξεληθόντας τῆς ὑπηρεσίας, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. 95/73 ἀναπροσαρμόζονται βάσει τοῦ, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, ὁριζομένου ποσοστοῦ, ἐπὶ τῶν, κατὰ τὴν 31ην Ἰουλίου 1973, ἰσχυουσῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των καὶ τοῦ χρόνου τῆς πραγματικῆς ἀσφαλίσεώς των, δι' ὃν κατεβλήθησαν αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ, προσηυξημένου διὰ τοῦ ἀναγνωρισθέντος ἢ ἀναγνωρισθησομένου ὡς συνταξιμοῦ τοιούτου, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐξηγοράσθη.

2. Τό, ἐκ τῆς ἀναπροσαρμογῆς, προκύπτον ποσὸν συντάξεως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ, πρὸ τῆς ἀναπροσαρμογῆς, καταβαλλομένου τοιούτου, τῆς τυχόν ἐπὶ πλέον διαφορᾶς συμψηφισμένης πρὸς πᾶσαν αὐξήσιν τῶν συντάξεων ἐκ μεταγενεστέρας ἀναπροσαρμογῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 312

Περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν λόγῳ γήρατος, ἀνικανότητος, θανάτου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις :

α) Τοῦ ἄρθρου 20 παρ. 11 τοῦ Ν.Δ. 135/46 «περὶ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν».

β) Τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν.Δ. 175/1973 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 267/74.

γ) Τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 1379/1973 «περὶ Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν».

2. Ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν ἀπὸ 20/1/1975 συνεδρίασιν αὐτοῦ καὶ ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 602/27.1.75 ἀναφορᾶς τοῦ Ταμείου.

3. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 172/1975 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Θεμελιώσις συντάξεως.

Εἰς τοὺς θεμελιούντας δικαίωμα συντάξεως, λόγῳ γήρατος ἢ ἀνικανότητος πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἡσφαλισμένους τοῦ Ταμείου ὡς καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας, λόγῳ θανάτου ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ Ταμείου, χορηγεῖται σύνταξις κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

Ἀπόδειξις ἡλικίας.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἢ διὰ πιστοποιητικοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸ οἰκεῖον Μητρώον ἢ Δημοτολόγιον, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τῆς ἐγγραφῆς ταύτης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκδιδομένης μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Ταμείου. Ἐφ' ὅσον δὲν ἀναγράφεται ἡμερομηνία γεννήσεως ὡς τοιαύτη θεωρεῖται ἡ 1η Ἰουλίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

Ἄρθρον 3.

Διαπίστωσις ἀνικανότητος.

1. Ὁ δικαιούμενος συντάξεως ἀνικανότητος δέον νὰ ὑποβάλλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος αἴτησιν περὶ παραπομπῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀνικανότητος, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν, τοιαύτη αἴτησις, ὑπεβλήθη εἰς τὸν Ὁργανισμὸν κυρίας ἀσφαλίσεως, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

2. Ἡ αἴτησις αὕτη συνοδεύεται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ ἐν ᾧ ἀναγράφεται ἡ πάθησις, ὁ χρόνος ἐνάρξεως παθήσεως καὶ ἂν αὕτη καθιστᾷ τὸν αἰτούντα ἀνίκανον πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐπιμελεῖα δὲ τοῦ Διευθυντοῦ παραπέμπεται οὗτος εἰς τὴν ἀρμοδίαν κατὰ τὸπον Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ΤΕΒΕ ἥτις γνωματεύει ἐπὶ τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐπῆλθεν αὕτη καὶ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τῆς ὡς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς κατὰ τὰ ἰσχύοντα εἰς τὸ ΤΕΒΕ.

Αἱ γνωματεύσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸ Ταμεῖον.

3. Ἐὰν ὁ αἰτῶν κριθῇ ἱκανὸς πρὸς ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, εἶναι ἀπαράδεκτος νέα αἴτησις πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀνικανότητος πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἰτήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἐπῆλθεν οὐσιώδης ἐπιδείνωσις τῆς ὑγείας τούτου βεβαιουμένη διὰ νεωτέρου πιστοποιητικοῦ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ.

Ἄρθρον 4.

Μέλη οἰκογενείας δικαιούμενα συντάξεως.

1. α) Συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων πρὸς συνταξιοδότησιν λόγῳ θανάτου δικαίωμα συντάξεως ἔχουσιν ἡ ἐπιζῶσα σύζυγος, ἐφ' ὅσον παραμένει ἐν χηρείᾳ, τὰ νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἐκουσίως ἢ πλήρως δικαστικῶς ἀναγνωρισθέντα ὡς καὶ τὰ υἱοθετηθέντα τέκνα τοῦ ἀποβιώσαντος ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἐφ' ὅσον, ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, δὲν ἐχώρησεν ἀμετακλήτως λύσις τῆς υἱοθεσίας.

β) Πρὸς τὸν θάνατον ἐξομοιοῦται καὶ ἡ ἀφάνεια.

2. Σύνταξις παρέχεται εἰς τὰ τέκνα μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των ἢ μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ 25ου, ἐφ' ὅσον ταῦτα συνεχίζουσιν τὰς σπουδὰς των, ἀδιακρίτως, δὲ ὅριον ἡλικίας, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἀνίκανα πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἕνεκα σωματικῆς ἢ πνευματικῆς παθήσεως ἢ βλάβης, διαπιστουμένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου δὲ περὶ θηλέων ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμα καὶ ἄνευ ἐπαγγέλματος.

3. Ἡ οἰκογενειακὴ κατάστασις ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος, τὸ δὲ ἀνεπάργελτον δι' ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου κατὰ τὸ Ν.Δ. 105/1969.

*Αρθρον 5.

Χρόνος άσκήσεως έπαγγέλματος.

1. Χρόνος άσκήσεως του έπαγγέλματος λογίζεται ή πρό και μετά την ίδρυσιν του Ταμείου περιόδος άσκήσεως του έπαγγέλματος του άρτοποιού, ή σιμιτοποιοού, έντός των όρίων του Κράτους.

2. Προς απόδειξιν του χρόνου άσκήσεως έπαγγέλματος άπαιτούνται :

α) Πιστοποιητικόν του οικείου Έπιμελητηρίου.

β) Πιστοποιητικόν της οικείας Έπαγγελματικής Όργανώσεως, εις ό θά αναφέρηται ή κατά κύριον και σύνθετες έπαγγελμα άσκησις του έπαγγέλματος του άρτοποιού ή σιμιτοποιοού άτομικώς ή συνεταιρικώς.

Έλλείποντος του ένός των άνωτέρω στοιχείων, δύναται να αναπληρωθί δια βεβαιώσεως του άρμοδίου Αστυνομικού Τμήματος ή έτέρας ύπηρεσίας του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ., ή δια τυχόν μισθωτηρίων του άκινήτου έχόντων βεβαίαν χρονολογίαν, ή εταιρικών συμβολαίων, νομίμως συνταχθέντων και δημοσιευθέντων, ή των βιβλίων παραγωγής, ή των τιμολογίων άγοράς αλεύρων των θεωρημένων υπό της οικείας Οικονομικής Έφορίας.

*Αρθρον 6.

Χρόνος και απόδειξεις ασφάλισεως.

1. Χρόνος πραγματικής ασφάλισεως θεωρείται ή από της ιδρύσεως του Ταμείου και έντεϋθεν άσκησις του έπαγγέλματος του άρτοποιού ή σιμιτοποιοού, άποδεικνυομένη εκ της κατεργασίας αλεύρων.

2. Κλάσμα χρόνου πλέον του ήμίσεος λογίζεται ως πλήρες έτος.

3. Εις τας περιπτώσεις καθ' ός έν τοις στοιχείοις αναφέρεται ή κατεργασθείσα ποσότης αλεύρων εις ποσότητα άρτου ανεξαρτήτως τύπου αυτών, λογίζεται 1 χιλ. άρτου προς 750 γραμμάρια αλεύρου.

4. Δια την έξέυρεσιν της ήμερησίας κατεργασίας αλεύρων ό μην ύπολογίζεται εις τριάκοντα ήμέρας.

5. Προς απόδειξιν της κατεργαζομένης ποσότητος αλεύρων ό ήσφαλισμένος ύποχρεούται να ύποβάλη εις τό Ταμείον τά κάτωθι άποδεικτικά στοιχεία, άτινα και μόνον λαμβάνονται ύπ' όψιν :

α) Βεβαίωσιν της οικείας έπαγγελματικής Όργανώσεως, εξ ής θά προκύπτη ό χρόνος καθ' όν κατειργάσθη άλευρα της περιόδου 1936-1960.

β) Τά βιβλία κατεργαζομένης ποσότητος αλεύρων δια τά έτη 1961 και έφ' έξής (άρθρ. 21 Ν.Δ. 135/1946), έπαληθευομένων των αναγραφομένων ποσοτήτων δια του βιβλίου άγορών ή τιμολογίων δια τά έτη μετά τό 1960.

6. Οί άσχοϋντες τό, έν παρ. 3 του άρθρου 10 του παρόντος, δικαίωμα ύπολογισμού της κατεργασθείσης ποσότητος αλεύρων από του έτους 1936 και έντεϋθεν, ύποχρεούται να ύποβάλουν :

α) Δια τά από του έτους 1936-1948 έτη βεβαίωσιν του κατά τόν Ν. 4434/29 Ταμείου Άρτεργατών, ή τά βιβλία παραγωγής.

β) Τά βιβλία κατεργαζομένης ποσότητος αλεύρων δια τά μετά του 1949 έως της ισχύος του παρόντος έτη, έπαληθευομένων των αναγραφομένων ποσοτήτων, δια του βιβλίου άγορών ή τιμολογίων δια τά μετά τό έτος 1960 και έως της ισχύος του παρόντος έτη.

7. Κατ' έξαιρέσιν οί άσχοϋντες τό έπάγγελμα εις κωμότητες και χωρία πληθυσμού κατωτέρου των 3.000 κατοίκων, τό πρώτον άσφαλιζόμενοι επί τη βάσει του Ν.Δ. 4601/1966, ύποχρεούνται να ύποβάλουν :

α) Τά βιβλία κατεργαζομένης ποσότητος αλεύρων των έτών 1964-1967, ό εκ τούτων δέ προκύπτουν μέσος όρος ήμερησίας κατεργασίας αλεύρων, θεωρείται ως τοιούτος δια τά πρό του 1967 έτη άσκήσεως έπαγγέλματος, δια την εφαρμογήν της παρ. 3 του άρθρου 7 του παρόντος.

Έν έλλείψει των βιβλίων τούτων ό μέσος όρος ήμερησίας κατεργασίας αλεύρων δια τά πρό του 1967 έτη λογίζεται ό προκύπτων εκ της ποσότητος της αναφερομένης εις τό

δελτίον άπογραφής άρτοποιού, ήτις ένεργήθη δυνάμει της ύπ' αριθ. 114299/1430/10.2.66 διαταγής του Έπουργείου Έμπορίου, ή της τοιαύτης της αναφερομένης εις τό δελτίον άπογραφής, ήτις ένεργήθη υπό του Ταμείου της ποσότητος ταύτης έπαληθευομένης δια των βιβλίων άγορών ή τιμολογίων της αντίστοιχου περιόδου 1964-1967.

β) Τά βιβλία κατεργαζομένης ποσότητος αλεύρων δια τά μετά τό 1967 έως της ισχύος του παρόντος έτη, έπαληθευομένων των αναγραφομένων ποσοτήτων δια του βιβλίου άγορών ή τιμολογίων της περιόδου ταύτης.

8. Έάν ή αναγραφομένη, ως κατεργασθείσα, ποσότης αλεύρων εις την ως άνω άπογραφην είναι άνωτέρα της προκύπτουσας τοιαύτης εκ των βιβλίων άγορών ή των τιμολογίων, τότε λαμβάνεται ύπ' όψιν εκ της αναγραφομένης έν τη άπογραφη, ως κατεργασθείσης, τό μέρος μόνον εις ό αντίστοιχί ή έπαλήθευσις.

Έπί τηρήσεως βιβλίων κατεργαζομένης ποσότητος αλεύρων εφαρμόζονται αναλόγως τά έν τη έπομένη παραγράφω 9 του παρόντος άρθρου όρίζόμενα, του καταλογισμού λογιζομένου από του έτους 1960.

9. Τυχόν προκύπτουσα επί πλέον διαφορά αλεύρων εις τά βιβλία κατεργαζομένης ποσότητος της τοιαύτης του βιβλίου άγορών, δια τόν διαδραμόντα χρόνον 1960 μέχρι της 31.12.1967 ύπολογίζεται προς έξέυρεσιν της κλάσεως, καταλογιζομένης εις βάρος του ήσφαλισμένου της αναλογούσης εισφοράς, από δέ της ήμερομηνίας ταύτης και έφεξής δέν ύπολογίζεται αύτη. Προκύπτουσα επί πλέον διαφορά αλεύρων εκ του βιβλίου άγορών ή τιμολογίων έναντι του τοιούτου κατεργαζομένης ποσότητος ούδόλως ύπολογίζεται. Άντιστοιχοϋσα εισφορά επί της κατεργασθείσης ποσότητος αλεύρων ανεξαρτήτως τύπου θεωρείται δια την περίοδον 1960-31.7.1967 ό μέσος όρος της προϊσχυούσης τοιαύτης επί των αλεύρων άρτοποιίας, ήτοι δραχ. 0,0660, δια δέ τόν έφεξής χρόνον ή εκάστοτε ισχύουσα εισφορά.

10. Από της ισχύος του παρόντος και έφ' έξής, προς απόδειξιν της κατ' έτος κατεργαζομένης ποσότητος αλεύρων και τόν ύπολογισμόν τούτου ως έτους πραγματικής ασφάλισεως, πάντες οί ήσφαλισμένοι ύποχρεούνται να ύποβάλωσιν :

α) Έγϋθυνον δήλωσιν του Ν.Δ. 105/1969, εις ήν θά δηλοϋται τό σύνολον της κατεργασθείσης ποσότητος αλεύρων από 1ης Ιανουαρίου έως 31ης Δεκεμβρίου εκάστου έτους ως και τό ποσόν της παρακρατηθείσης ή κατατεθείσης ύπέρ του Ταμείου εισφοράς.

Έν τη δηλώσει ταύτη δέον να αναγράφηται κεχωρισμένως τό ποσόν των αλεύρων τό προερχόμενον εξ άγοράς παρά των εκμεταλλευομένων παντός είδους άλευρόμυλον και άλευρεμπόρων, ως και τό ποσόν των αλεύρων τό προερχόμενον εκ πάσης άλλης πηγής και άγροτών.

Έν περιπτώσει λειτουργίας άρτοποιείου ή σιμιτοποιείου υπό εταιρικήν μορφήν δέον να αναγράφηται, πλην των στοιχείων των εκπροσώπων αύτης, ή έπωνυμία της έπιχειρήσεως, ως και τό ποσοστόν συμμετοχής εις αύτήν εκάστου των εταίρων.

β) Αναλόγως της, κατά τά άνωτέρω, πηγής προελεύσεως των αλεύρων της ως άνω ένιαυσίας περιόδου, τά τιμολόγια άγοράς αλεύρων ή τας άποδείξεις παραλαβής αλεύρων μετά των άποδεικτικών καταβολής της ύπέρ του Ταμείου εισφοράς έν τη περιπτώσει ταύτη.

γ) Κατάστασιν της προμηθευθείσης ποσότητος αλεύρων από 1ης Ιανουαρίου έως 31ης Δεκεμβρίου εκάστου έτους, έν επικεφαλίδι της οποίας θ' αναγράφηται τό έτος εις ό άφορξ, ή διεϋθυνσις και τό όνοματεπώνυμον του άρτοποιού ή σιμιτοποιοού, και επί έπιχειρήσεως λειτουργούσης υπό Έταιρικήν μορφήν, ή έπωνυμία και ή έδρα της έπιχειρήσεως άρτοποιείου ή σιμιτοποιείου. Η κατάσταση αύτη διακρίνεται έν συνεχεία εις έξ στήλας, εις ός κατά σειράν αναγράφονται δι' εκάστην έγγραφην ύποχρεωτικώς τά κάτωθι στοιχεία :

αα) Ό αύξων αριθμός της έγγραφής.

αβ) Ό αριθμός τιμολογίου άγοράς αλεύρων μετά της ήμερομηνίας εκδόσεώς του, προκειμένου περί αλεύρων προερχομένων εκ των άλευρομύλων και άλευρεμπόρων, ή ό αριθμός της διπλοτύπου άποδείξεως παραλαβής αλεύρων

μετά της ημερομηνίας εισαγωγής, προκειμένου, περί των προερχομένων εκ πάσης άλλης πηγής υπό τρίτων ή άγροτών.

αγ) Έπωνυμία και έδρα των Έταιρειών Κυλινδρομύλων κλπ. ή όνοματεπώνυμον και διεύθυνσις Άλευρεμπόρων, τρίτων ή άγροτών αναλόγως της προελεύσεως των άλεύρων.

αδ) Ποσότης άλεύρων εις χιλιόγραμμα των προερχομένων εκ Κυλινδρομύλων ή Άλευρεμπόρων.

αε) Ποσότης άλεύρων εις χιλιόγραμμα των προερχομένων εκ πάσης άλλης πηγής και άγροτών.

αστ) Το ποσόν της καταβληθείσης ύπέρ του Ταμείου εισφοράς.

11. Τα κατά την προηγούμενη παράγραφον έγγραφα υποβάλλονται τὰ άργότερον μέχρι της 30 Άπριλίου του επομένου έτους εις ό άναφέρονται, ή δέ υποβολή τούτων άποδεικνύεται εκ του βιβλίου Πρωτοκόλλου του Ταμείου, όστινος ό άριθμός τίθεται επί του εγγράφου της ύπευθύνου δηλώσεως.

Η Υπηρεσία του Ταμείου έλέγχει τὰ αναγραφόμενα ποσά κατά έν τή ύπευθύνω δηλώσει και τή καταστάσει προμηθείας άλεύρων, έπαληθεύει ταύτα με τὰ τιμολόγια άγοράς και τās άποδείξεις παραλαβής άλεύρων και καταχωρεί εις την μερίδα του ήσφαλισμένου εκ των αναγραφόμενων ποσοτήτων μόνον τās έπαληθευθείσας τοιαύτας. Μετά ταύτα τοποθετεί εις τον οικείον φάκελλον τήν τε ύπεύθυνον δήλωσιν και την κατάστασιν, επιστρέφει τὰ τιμολόγια κλπ. εις τον ήσφαλισμένον και ένεργεί τὰ νόμιμα διά τυχόν καταλογισμών και είσπραξιν όφειλομένης εισφοράς.

12. Έκπρόθεσμος ύποβολή παρά τω Ταμείω των, έν παραγρ. 19 του παρόντος άρθρου, άποδεικτικών της κατεργασίας άλεύρων και των λοιπών έν γένει στοιχείων έχει ως συνέπειαν νά μη θεωρείται τó διαδραμόν έτος ως χρόνος πραγματικής άσφαλίσεως, εκτός εάν μετά προηγούμενον έγγραφον πρόσκλησιν του Ταμείου ύπομιμνήσκουσιν τās άνω συνεπείας της άπωλείας του διαδραμόντος έτους ως έτους άσφαλίσεως και έπιδιδόμενη εις τον ήσφαλισμένον επί άποδείξει παραλαβής, ό ήσφαλισμένος ύποβάλλη έντός προθεσμίας έπτά (7) μηνών από της πρós αυτόν έπιδόσεως της άνω προσκήσεως δι' αίτήσεώς του εισαγομένης διά του Πρωτοκόλλου του Ταμείου και συνοδευομένης ύπό των, έν παραγράφω 10 του παρόντος άρθρου αναγραφόμενων άποδεικτικών στοιχείων, και δι' ής θα αίτείται την άναγνώρισιν του ύπό κρίσιν έτους, ως έτους άσφαλίσεως, ότε καλύπτεται αύτοδικαίως τó άνω έκπρόθεσμον.

Αί μή είσπραχθείσα όμως εισφοράι του έτους τούτου όφείλονται κατά πάσαν περίπτωσιν αί τυχόν δέ καταβληθείσαι δέν επιστρέφονται.

13. Αί παρά των οικείων έπαγγελματικών Όργανώσεων εκδιδόμεναι βεβαιώσεις περί του συνταξίμου χρόνου, την κατεργασίαν άλεύρων κλπ. εκδίδονται μετ' άπόφασιν του Δ.Σ. αυτών.

14.α) Έν περιπτώσει εκμεταλλεύσεως δύο άρτοποιείων ή σιμιτοποιείων ύπό του αύτου προσώπου, εκ των όποιών τó έν συνεταιρικόν, τó αναλαγούν ποσοστόν της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων επί του συνεταιρικού λειτουργούντος άρτοποιείου ή σιμιτοποιείου προστίθεται εις τήν τοιαύτην του άτομικώς λειτουργούντος.

β) Έπί συνεταίρων ήσφαλισμένων λειτουργούντων πλείονα άρτοποιεία ή σιμιτοποιεία, διά την κατάταξιν αυτών εις κλάσεις άθροίζονται τὰ αναλογούντα ποσοστά της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων εις έκαστον άρτοποιείον ή σιμιτοποιείον.

γ) Έπί άσκήσεως του έπαγγέλματος ύπό μέρος μόνον των συνεταίρων ή κατεργασθείσα ποσότης άλεύρων ύπολογίζεται έξ όλοκλήρου ύπέρ του άσκούντος τó έπάγγελμα, έφ' όσον εκ δηλώσεως του Ν.Δ. 105/69 των συνεταίρων προκύπτει ή μη πραγματική συμμετοχή τινών έξ αυτών εις την λειτουργίαν του άρτοποιείου ή σιμιτοποιείου.

Άρθρον 7.

Ποσόν συντάξεως γήρατος.

1. Η σύνταξις γήρατος κατά μήνα συνίσταται εις τόσα τριακοστά πέμπτα της πλήρους συντάξεως όσα τὰ έτη πραγματικής εις τó Ταμείον άσφαλίσεως.

2. Η πλήρης σύνταξις γήρατος ήσφαλισμένου εις τó Ταμείον κατά μήνα, άντιστοιχούσα εις πραγματικήν άσφάλισιν, κατά την έννοιαν της παρ. 1 του άρθρου 6 του παρόντος, τριακοντα πέντε έτών, καθορίζεται βάσει του μέσου όρου ήμερησίας κατεργασίας άλεύρων κατά κλάσεις ως εξής :

α) Διά τούς κατεργαζομένους από 126-135 χιλ/μα άλεύρων ήμερησίως εκ του γινομένου όπερ δίδεται εκ του πολλαπλασιασμού της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων ήμερησίως επί συντελεστήν 12,30 .

β) Διά τούς κατεργαζομένους από 135-250 χιλ/μα άλεύρων ήμερησίως εκ του άθροίσματος των γινομένων άτινα δίδονται εκ του πολλαπλασιασμού της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων 135 χιλ/μων επί συντελεστήν 12,30 και εκ του πολ/σμού της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων πέραν των 135 χιλ/μων επί συντελεστήν 7,50.

γ) Διά τούς κατεργαζομένους πλέον των 250 χιλ/μων άλεύρων ήμερησίως εκ του άθροίσματος των γινομένων άτινα δίδονται εκ του πολλαπλασιασμού της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων 135 χιλ/μων επί συντελεστήν 12,30 εκ του πολλαπλασιασμού της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων 115 χιλ/μων (250-135) επί συντελεστήν 7,50 και εκ του πολ/σμού της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων πέραν των 250 χιλ/μων επί συντελεστήν 3,20.

3. Διά την κατά την προηγούμενη παράγραφον κατάταξιν των ήσφαλισμένων εις κλάσεις και την από άπόψεως καταναλώσεως άλεύρων, θεμελιώσιν του δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως, λαμβάνεται ύπ' όψιν ό μέσος όρος της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων, άθροιστικώς λαμβανομένης, κατά τὰ από 1961 και έφ' εξής έτη πραγματικής άσφαλίσεως, εκτός της περιπτώσεως καθ' ήν ό ήσφαλισμένος έπιθυμεί τον άπολογισμόν της κατεργασθείσης ποσότητος άλεύρων από του έτους 1936, ή άφ' ής ήρξατο άσκών τó έπάγγελμα του άρτοποιού μετά τó έτος τούτον.

4. Η κατά την παραγρ. 1 του παρόντος άρθρου σύνταξις γήρατος κατά μήνα δέν δύναται, έν πάση περιπτώσει, νά υπερβή τὰ τριακοντα πέντε τριακοστά πέμπτα της πλήρους συντάξεως ούδε τó ποσόν των 5.000 δρχ. μηνιαίως, ούτε νά είναι κατωτέρα των δέκα έξ τριακοστών πέμπτων της πλήρους συντάξεως της πρώτης κλάσεως, ως αύτη καθορίζεται εκ του πολλαπλασιασμού του συντελεστού αύτης επί την μέσων ήμερησίαν κατεργασίαν άλεύρων 128 χιλιογράμμων, ούδε τó ποσόν των 750 δραχμών μηνιαίως.

5. Εις ήν περίπτωσιν ή σύνταξις είναι μικροτέρα του ως άνω καθοριζόμενου έλαχίστου όρίου, ό ήσφαλισμένος ύποχρεούται, όπως συμπλήρωση την εισφοράν τόσων έτών πραγματικής άσφαλίσεως επί την ισχύουσαν άσφαλιστικήν εισφοράν κατά τον χρόνον άσκήσεως του δικαιώματος συνταξιοδοτήσεως, όσα άπαιτούνται ίνα τó ποσόν της συντάξεως άνέλθη εις τó ως άνω καθοριζόμενον έλάχιστον όριον συντάξεως, έν ούδεμιᾶ δέ περιπτώσει ή συμπλήρωσις της εισφοράς δύναται νά υπερβή τὰ 14 έτη πραγματικής άσφαλίσεως.

6. Η ισχύς του άρθρου τούτου άρχεται από της 1ης Ιουνίου 1975.

Άρθρον 8.

Ποσόν συντάξεως άνικανότητος.

1. Το ποσόν της συντάξεως άνικανότητος όρίζεται κατά τὰ έν άρθρω 7 αναφερόμενα, ή συμπλήρωσις όμως της εισφοράς, εις την περίπτωσιν της παρ. 3 του άρθρου 7 περιόριζεται μέχρι 12 έτών πραγματικής άσφαλίσεως.

2. Το ποσόν της συντάξεως επί άρχικῆς ή έπιγενομένης όλικῆς άνικανότητος προσαυξάνεται κατά 25 %, μή ύπολογιζομένης της προσαυξήσεως εις τó έφ' άπαξ χρηματικόν βοήθημα.

3. Ὡς ὀλική ἀνικανότης λογίζεται :
 - α. Ἡ ὀλική ἀπώλεια τῆς δράσεως.
 - β. Ἡ ἀπώλεια ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἢ ποδῶν συνεπίεξ ἀκρωτηριασμοῦ.
 - γ. Ἡ Ἡ ἀπώλεια ἐνὸς κάτω καὶ ἐνὸς ἄνω μέλους.
 - δ. Ἀνίκτος παραφροσύνη καθιστῶσα τὸν ἡσφαλισμένον ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ἢ ἀπασχόλησιν.
 - ε. Καθολικὴ παράλυσις.

Ἄρθρον 9.

Ποσὸν συντάξεως μελῶν οἰκογενείας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος, μελῶν τῆς οἰκογενείας λόγῳ θανάτου, ὁρίζεται εἰς ποσοστὸν τῆς ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως εἰς τὸν ἀποβιώσαντα.
2. Ἡ σύνταξις τῆς ἐπιζώσης συζύγου ὁρίζεται εἰς 80 % . Ἡ σύνταξις αὕτη προσαυξάνεται ὑπαρχόντων τέκνων ἀνὰ 10 % δι' ἕκαστον, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ 100 % τῆς συντάξεως τοῦ ἀποβιώσαντος.
- Ἡ μὴ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος συντάξεως ὑπὸ τῆς ἐπιζώσης συζύγου οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῶν τέκνων, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ἡ σύνταξις τῶν τέκνων ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ αὐτῶν ὁρίζεται εἰς 60 % .
3. Ἡ σύνταξις, λόγῳ θανάτου ἡσφαλισμένης μητρὸς, μόνου τέκνου ὁρίζεται εἰς 50 % ἐπὶ πλείονων δὲ τέκνων προσαυξάνεται ἀνὰ 10 % δι' ἕκαστον μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ 60 % ταύτης καὶ κατανεμομένη συμμετρῶς μεταξὺ τῶν δικαιούχων.
4. Ἡ σύνταξις τοῦ ὀρφανοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς μόνου τέκνου, ὁρίζεται εἰς 80 % τῆς συντάξεως τοῦ ἀποβιώσαντος. Ἐπὶ πλείονων τέκνων, ἡ σύνταξις αὐξάνεται ἀνὰ 10% δι' ἕκαστον τέκνον μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ 100% ταύτης, κατανεμομένη συμμετρῶς μεταξὺ τῶν δικαιούχων.
5. Ἡ σύνταξις τέκνου ὀρφανοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς, ἀμφοτέρων ἡσφαλισμένων εἰς τὸ Ταμεῖον, ὁρίζεται εἰς τὰ 80% τῆς συντάξεως τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς κατ' ἐπιλογὴν τοῦ δικαιούχου, προσαυξανόμενη κατὰ 10% δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον τέκνον καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ 100% ταύτης.
- Τὸ οὕτω προκύπτον συνολικὸν ποσὸν συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ 25% δι' ἕκαστον τέκνον ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τούτων, κατανεμομένον κατ' ἰσομοιρίαν μεταξὺ τῶν δικαιούχων τέκνων.
6. Ἐὰν εἰς τοὺς δικαιούχους συντάξεως περιλαμβάνονται τέκνα ἐξ ἐτέρου γάμου, μὴ συμβιούντα μετὰ τῆς ὑπὸ συνταξιοδότησιν ἐπιζώσης συζύγου, τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας συντάξεως καταβάλλεται κεχωρισμένως καὶ κατὰ ποσοστὸν 60% αὐτῆς διὰ τὴν ἐπιζώσαν καὶ 40% διὰ τὰ τέκνα.

Συντρεχόντων μετὰ τῆς ἐπιζώσης συζύγου καὶ ἰδίων αὐτῆς τέκνων καὶ τέκνων τοῦ ἀποβιώσαντος ἐξ ἐτέρου γάμου, ἡ σύνταξις, τοῦ μὴ συμβιούντος μόνου τέκνου, συνίσταται εἰς 40% αὐτῆς, ἐπὶ πλείονων δὲ τοιούτων τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἐπιμερίζεται.

7. Κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος ποσοστοῦ τῆς συντάξεως συγχωρεῖται καὶ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ δικαιούχος τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν ἄλλου προσώπου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς.

8. Θανόντος συνταξιούχου ἢ ἡσφαλισμένου πέραν τῆς συντάξεως τῶν δικαιουμένων ταύτης μελῶν τῆς οἰκογενείας του, χορηγεῖται καὶ ποσὸν ἴσον πρὸς τρεῖς μηνιαίας συντάξεις.

Ἄρθρον 10.

Ἐναρξίς καὶ λήξις συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος.

1. Τὸ δικαίωμα ἀπονομῆς συντάξεως εἰς δικαιούχον γεννᾶται ἀπὸ τῆς συνδρομῆς τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένων προϋποθέσεων.
2. Ἡ σύνταξις χορηγεῖται κατόπιν ἀναγνώρισεως τοῦ πρὸς λήψιν συντάξεως δικαιώματος, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου.
3. Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος συντάξεως, ὑποβάλλεται αἴτησις ὑπὸ τοῦ δικαιούχου, ἥτις εἶναι ἀπα-

ραίτητον νὰ συνοδεύηται ἀπὸ τὰ κατὰ περίπτωσιν, ἀπαιτούμενα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα.

4. Τὸ πρὸς λήψιν συντάξεως δικαίωμα τῆς χήρας καὶ τῶν τέκνων ἄρχεται ἀπὸ 1ης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου καὶ παύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔλαβε χώραν γεγονὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι προβλεπομένων ὡς ἐπαγομένων τὴν παύσιν τῆς συντάξεως. Τὸ δικαίωμα συντάξεως συζύγου ἢ θυγατρὸς ἡσφαλισμένου δὲν ἀναβιοῖ ἐν περιπτώσει λύσεως τοῦ συναφθέντος γάμου θανάτῳ ἢ διαζυγίῳ.

5. Δὲν δικαιούται συντάξεως : α) ἡ χήρα ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἐὰν οὗτος ἀπεβίωσε πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτὸς ἐὰν ὀφείλεται ὁ θάνατος εἰς ἀτύχημα ἢ ἤθελε γεννηθῇ ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνον, β) ὁ ἀποβαλὼν τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν, γ) ὁ καταδικασθεὶς ἀμετακλήτως ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτῃ καὶ πλαστογραφίᾳ, ἐφ' ὅσον τὸ ποινικὸν ἀδίκημα ἐστρέφετο κατὰ τοῦ Ταμεῖου, δ) ὁ καταδικασθεὶς ἀμετακλήτως διὰ ποινικὸν ἀδίκημα, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὁ ἐκ προθέσεως θάνατος τοῦ προσώπου, ἐξ οὗ ἔλκει τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως.

6. Πᾶσα μεταβολὴ τῶν προϋποθέσεων τῆς παρεχομένης συντάξεως, διαπιστουμένης νομίμως, ἐπάγεται ἀναλόγως τῶν συντρεχουσῶν περιστάσεων, ἐλάττωσιν ἢ αὐξήσιν αὐτῆς λογίζεται δὲ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ἐπελεύσεως τοῦ γεγονότος τοῦ ἐπενεγκόντος τὴν μεταβολήν.

7. Πᾶσαν ὡς ἀνωτέρω μεταβολὴν ὑποχρεοῦται ὁ συνταξιούχος ν' ἀνακοινῇ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τοῦ δημιουργούντος τὴν μεταβολὴν ταύτην γεγονότος.

8. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ταμεῖου ἐν περιπτώσει μεταβολῆς συνταξιοδοτικῆς καταστάσεως, λόγῳ ἐνηλικιώσεως, γάμου, θανάτου, προβαίνει εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἀνάλογον προσαρμογὴν τοῦ ποσοῦ τῆς παρεχομένης συντάξεως.

9. Αἱ συντάξεις καταβάλλονται μηνιαίως καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός, εἰς τὸν δικαιούχον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ, τὸν ὁρισθέντα δυνάμει ἐδικοῦ πληρεξουσίου, περιβληθέντος τὸν συμβολαιογραφικὸν τύπον καὶ ἰσχύοντος μόνον ἐπὶ μίαν τριετίαν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνεκλήθη νομίμως ἐνωρίτερον.

10. Προκαταβληθεῖσα σύνταξις, ἐφ' ὅσον ἐπῆλθε θάνατος τοῦ δικαιούχου πρὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνός, δὲν ἀναζητεῖται.

11. Κλάσματα δραχμῶν ἐπὶ συντάξεως καὶ ἐφ' ἅπασι χρηματικῷ βοηθήματι δὲν ὑπολογίζονται, στρογγυλοποιούμενου τοῦ ποσοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἀναγνώρισις γάμου.

1. Ἡσφαλισμένος συνάπτων γάμον, ὑποχρεοῦται, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως, νὰ ὑποβάλῃ πρὸς ἀναγνώρισιν αὐτοῦ αἴτησιν, πιστοποιητικὸν Μητροπόλεως, περὶ τελέσεως γάμου ἢ ληξιαρχικὴν πράξιν γάμου καὶ γραμματίον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καταθέσεως τῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν.Δ. 135/46, προβλεπομένης εἰσφορᾶς.

Ἐν περιπτώσει θανάτου ἡσφαλισμένου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρὸς ἀναγνώρισιν προθεσμίας, τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγνώρισεως ἔχουσι τὰ δικαιούμενα συνταξιοδοτήσεως μέλη τῆς οἰκογενείας του ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

2. Ἐκπρόθεσμος γνωστοποίησις τοῦ γάμου δύναται νὰ γίνῃ, ἐφ' ὅσον σὺν τῇ ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως, καταβάλλεται τὸ τριπλάσιον τῆς ἀναγνώρισεως.

3. Ἐν περιπτώσει τελέσεως γάμου ἐν ἀλλοδαπῇ, ἢ μεταξὺ ἐτεροθρήσκων ὁ γάμος ἀποδεικνύεται κατὰ τὰς κειμένας ἱερινὰς νομοθετικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

Χρόνος καταβολῆς συντάξεως.

1. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνός τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ἐφ' ὅσον σὺν τῇ αἰτήσῃ ἢ ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως, ὑποβληθῶν ἐν ὅλῳ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ πραγματικῆς ἀσφαλίσεως ἀπαι-

τούμενα δικαιολογητικά στοιχεία και ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος διέκοψε τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἄλλως ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς προσκομίσσεως τῶν δικαιολογητικῶν ἢ τῆς διακοπῆς τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἡ διακοπὴ ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Ἑπαγγελματικῆς Ὁργανώσεως καὶ προσθέτως δι' ὑπευθύνου δηλωσέως τοῦ Ν.Δ. 105/69 ὑποβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἰς ἃ θὰ γίνηται ρητὴ μνεία καὶ περὶ τοῦ διαδόχου τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ ὅτι ἔπαυσεν αὕτη νὰ λειτουργῇ.

2. Ἡ σύνταξις λόγῳ ἀνικανότητος καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος αἰτήσεως πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἀνικανότητος, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ αἰτῶν διέκοψε τὴν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἰτήσεως μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν δυναμένης νὰ ὑποβληθῇ μετὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνικανότητος.

3. Ἡ σύνταξις τῶν μελῶν οἰκογενείας λόγῳ θανάτου συνταξιούχου καταβάλλεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τοῦ θανάτου του.

Ἐπὶ μεταγενεστέρως ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος συντάξεως ὑπὸ τῆς ἐπιζώσης συζύγου ἐκείνης τῶν τέκνων, εἰς ἃ χορηγεῖται σύνταξις κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, ἡ σύνταξις ταύτης καταβάλλεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου μηνὸς τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως τροποποιουμένης ἀναλόγως τῆς ἀποφάσεως χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὰ τέκνα.

4. Ὁ συνταξιούχος στερεῖται τοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως συντάξεως ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως ἀσχεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρτοποιοῦ ἢ σιμιτοποιοῦ ὅπουδήποτε τῆς χώρας ἢ μετέχει εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἀρτοποιείου ἢ σιμιτοποιείου, ὑποχρεούμενος νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ νὰ ἀπέσχη τῆς ἀπολήψεως τῆς συντάξεως.

5. Ἐὰν ἀρθῇ ὁ λόγος τῆς διακοπῆς, ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου μηνὸς, καθ' ὃν ἐξέλιπεν ὁ λόγος διακοπῆς.

6. Ἡ σύνταξις δὲν καταβάλλεται, ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούχος δὲν ἤθελε ἐξοφλήσει τὰς πρὸς τὸ Ταμεῖον ὀφειλάς του, δύναται ὅμως νὰ συμψηφίσῃ ταύτας μετὰ τὰς δικαιουμένας παροχάς.

Ἄρθρον 13.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα συντάξεως ἢ ἄλλης παροχῆς παραγράφεται μετὰ ἕξ ἔτη ἀφ' ἧς ἐγεννήθη.

2. Παροχαὶ τοῦ Ταμεῖου πάσης φύσεως παραγράφονται μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκεῖνου καθ' ὃν κατέστησαν ἀπαιτηταί.

3. Αἱ περὶ ἀναστολῆς τῆς διακοπῆς βραχυπροθέσμων παραγράφων διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀξιώσεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἐπὶ τῶν γεγενημένων καὶ μὴπω παραγραφειῶν ἀξιώσεων, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ παραγραφῆς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Β.Δ. 676/1966.

Ἄρθρον 14.

Ἀναθεώρησις ἀποφάσεως ἀπονομῆς συντάξεως.

Ἀναθεώρησις ἀποφάσεως ἀπονομῆς συντάξεως συγχαρτεῖται ἄπαξ μόνον, ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἕξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, τῆς ἀποφάσεως συνταξιοδοτήσεως, ὑποβληθῇ σχετικὴ αἴτησις, ἐν ᾗ δέον νὰ ἀναγράφηται, τοῦλάχιστον, εἰς λόγος ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 15.

Σύνταξις προσωπικοῦ.

1. Διὰ τὸ ἡσφαλισμένον προσωπικὸν τοῦ Ταμεῖου ἡ σύνταξις συνίσταται εἰς τόσα τριακοστὰ τῶν 80 %, τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμου ὑπαλλήλου, ὅσα τὰ ἔτη πραγματικῆς ἐν τῷ Ταμεῖῳ ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπαλλήλου.

Ὁ ὡς ἄνω βασικὸς μισθὸς προσαυξάνεται διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως, κατὰ τὸ ποσὸν τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς ὁμοιοβάθμους συνταξιούχους δημοσίου ὑπαλλήλου.

2. Ὡς σύνταξις διὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τῆς, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ ταύτης καθορίζεται τὸ ποσὸν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μηνιαίων ἀποδοχῶν τοῦ ὑπαλλήλου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐν προκειμένῳ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 16.

Ἀναπροσαρμογὴ συντάξεων.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις μεταβολῆς τῆς πλήρους συντάξεως ἢ ποσοστοῦ ταύτης, αἱ παρεχόμεναι ἢ ἐγκριθεῖσαι συντάξεις ἀναπροσαρμόζονται ἀποφάσει τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμεῖου, διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ ὀρισθὲν καὶ μὴ καταβληθὲν τυχὸν ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν βοήθημα.

2. Ἐὰν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διατάγματος ἤθελε προκύβει διαφορά ἐπὶ ἑλαττον εἰς τὸ ποσὸν τῆς χορηγηθείσης συντάξεως, ἡ διαφορά αὕτη δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Ἄρθρον 17.

Καταργεῖται τὸ Β.Δ. 676/1966 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀπὸ 18/1 - 3/2.1954 Β.Δ. «περὶ χορηγήσεως συντάξεως εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τοῦ Ταμεῖου Ἑπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀρτοποιῶν, λόγῳ γήρατος, ἀνικανότητος, θανάτου, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ Β.Δ. 323/68, τοῦ Β.Δ. 795/1969, τοῦ Β.Δ. 809/1969 καὶ Π.Δ. 256/74, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν ἄρθρων δι' ἃ ἄλλως ὀρίζεται ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου μηνὸς τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

(5)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 313

Περὶ τῶν ὥρων ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας μονάδας τεχνητοῦ νεφροῦ εἰς Ἱδιωτικὰς Κλινικάς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. τῆς 18.10.25 «περὶ Ἱδρυμάτων Ὑγιεινῆς καὶ Ἰατρικῆς ἐν γένει», 2) τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 20.11.35 Α.Ν. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 18.10.25 Ν.Δ. «περὶ Ἱδρυμάτων Ὑγιεινῆς καὶ Ἰατρικῆς ἐν γένει», 3) τὴν ὑπ' ἀριθ. 516/74 γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγιονομικοῦ Συμβουλίου, 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 198/75 γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτρέπει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Κοινῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἀδεια λειτουργίας τεχνητοῦ νεφροῦ.

Εἰς Γενικάς Κλινικάς λειτουργούσας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 451/62 Β.Δ., ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὰ διελθέτωσαν Παθολογικὸν καὶ Χειρουργικὸν Τμήμα, ὡς καὶ Μικροβιολογικόν, Βιοχημικὸν καὶ Ἀκτινολογικὸν Ἐργαστήριον, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ

κατόπιν αδείας του οικείου Νομάρχου, δημοσιευμένης δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή εγκατάστασις και λειτουργία εις τούτης Μονάδος τεχνητού νεφρού.

Άρθρον 2.

Προϋποθέσεις λειτουργίας.

Προϋποθέσεις εγκαταστάσεως και λειτουργίας της εν άρθρ 1 του παρόντος Μονάδος τεχνητού νεφρού, όρίζονται:

α) Χώρος διπλάσιος ανά κλίνην κοινής νοσηλευτικής Μονάδος μετά πλήρων ηλεκτρικών και υδραυλικών εγκαταστάσεων, ως και τούτων εξοπλισμού και θερμάνσεως.

β) Τέσσαρες τουλάχιστον συσκευαί τεχνητού νεφρού ως και μία έφεδρική τιαούτη.

Άρθρον 3.

Προσωπικόν.

Διά την λειτουργίαν εκάστης Μονάδος τεχνητού νεφρού απαιτείται τουλάχιστον τὸ κάτωθι προσωπικόν:

α) Είς (1) ειδικὸς ιατρός, ως υπεύθυνος της Μονάδος. εκπαιδευθεὶς εἰς ἀνεγνωρισμένον νεφρολογικὸν Κέντρον και ἕτερος ἀνὰ συναλίκην δύναμιν δέκα (10) ἰασηενῶν της Μονάδος.

β) Μία ἀδελφή νοσηκάμος τριτοῦς φοιτήσεως ως προϊσταμένη και μία ἀδελφή ἀνὰ δύο λειτουργούσας συσκευάς τεχνητοῦ νεφροῦ, προτιμωμένων τῶν ἔχόντων εκπαιδευτὴν ή προϋπηρεσίαν εἰς Κέντρον αἱματοκαθάρσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν και ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἀπριλίου 1975

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ